

3525. 2den Beh. af Lovf. om Kontorudg. t. Emb.

som Borgm. i Odense, Randers og Aarhus.

3526

en tilstræffelig Antydning af, at Forholdene i Aarhus ere under stadig Udvikling, og deraf følger ogsaa, at der stadigt er Mære at udrette og stadigt maa gjøres større Fordringer til Borgmesteren. Jeg forbeholder mig som sagt inden tredie Behandling at konferere med det ærede Udvalg, for om muligt at komme til en saadan større Fastsettelse af disse Udgifter, at baade det ærede Thing og vedkommende Embedsmænd kunne være tjente dermed.

Ordføreren: Dersom den ærede Minister vil fastholde det Grundlag, hvorpaa han her synes at ville stille sig, og søge at gennemføre den Betragtning, han her har fremsat, bliver han ganske vist ikke entig med Udvalget, thi den er saa afvigende fra de Betragtninger, Udvalget i flere Aar har gjort gjældende ved Bedømmelsen af disse Spørgsmaal, at jeg er overbevist om, at de, der have været enige om at antage, at de ere gaaede ud fra en rigtig Grundsetning ved Afgjørelsen af disse Spørgsmaal, ikke saaledes kunne forlade denne Grundbetragtning og gaa over til en ganske anden. Den ærede Minister mener, at man bør holde sig til, hvad en Embedsmand oplyser at have udgivet til Protokoller, Belysning, Varme og Husleie, men vi have aldrig anset os mere forpligtede til at følge Embedsmændens Opgivelse i denne Henseende end ved Bedømmelsen af de andre Sætter, som komme ind under denne Lov; thi det kan ingenlunde være en Embedsmand tilladt, gaaende ud fra, at Statskassen skal godtgjøre ham alle Udgifterne, at leie et saa stort og kostbart Lokale, som han vil, og indrette sig, som han vil. Embedsmanden maa her finde sig i, at han sammenlignes med andre Embedsmænd, som vise, til hvilken Pris de forsvarligen kunne faa Kontor, Varme og Belysning, og at han faar tildelt efter samme Maalestok, hvad han dertil behøver. Videre kan man ikke komme, og jeg kan ikke se, hvor Grændsen skulde være, dersom man skulde gaa ud fra, at det, som han opgiver, at

der bruges, skulde godtgjøres ham. I saa Fald behøvede man ikke at afgjøre Sagen ved Lov, saa var det meget nemmere at lade ham give Regning paa, hvad han havde brugt. Jeg tror altsaa, at den ærede Minister maa opgive denne Betragtningssaaade. Det falder mig ind, at den ærede Minister ikke hidtil har været Justitsminister. Dersom han nemlig havde været det, vilde han forlængst være fravegen denne Betragtning, thi Justitsministeriet er med Hensyn til samtlige de Love om Kontorholdsvederlag for de juridiske Embedsmænd, som vi have behandlet, mere og mere kommet til at erkende, at de Betragtninger, hvorfra Udvalget er gaaet ud, ere rigtige og berettigede. Vi have Aar for Aar med Hensyn til Flertallet af de Embeder, der her foreligge, været i større Samklang med Justitsministeriet om, at vor Betragtning var rigtig; der har stadig vist sig at være større og større Overensstemmelse mellem Justitsministeren, Udvalget og Folkethinget i saa Henseende. Derfor vilde den ærede Minister, dersom han havde haft Leilighed til at gjøre Erfaring i saa Henseende i dette andet Ministerium, bedre have fattet og mere have erkendt Udvalgets Standpunkt som det rette, end han nu gjør. Jeg huster derimod fra forrige Samling, hvorledes den ærede Minister, da der var Tale om Kontorholdsvederlag til Told- og Postembedsmænd, forlangte efter vor Opsættelse rundelige Vederlag til Kontorudgifter, som Udvalget sloifede. Det er altsaa kun en Fortsættelse af den ærede Ministers Betragtning fra den Tid, som han nu søger at overføre her. Den ærede Minister opgav ikke, hvilken Folkemængde Odense har, og jeg vil tillade mig at spørge, om den ærede Minister ikke ogsaa har en Opgjørelse herover, for at vi kunne faa den til Sammenligning. Naar den ærede Minister vil se, at vi med Hensyn til Embedet i Odense tiltræder hans Forslag — og jeg skulde tro, at Kontorlokale, Varme og Belysning er ligesaa dyrt i Odense som i Randers og Aarhus — saa vil han finde, at